

Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi

Warszawa, 29 stycznia 2025 r.
znak sprawy: DOS.dws.071.5.2025
e-mail: Izabela.Wroblewska@minrol.gov.pl

Pan
Krzysztof Komorski
Wojewoda Lubelski

Dotyczy: pisma z 2 stycznia 2025 r. znak ŚR-I.021.96.2024.

Szanowny Panie Wojewodo,
w odpowiedzi na powyższe pismo, przekazujące stanowiska Walnego Zgromadzenia oraz Zarządu Lubelskiej Izby Rolniczej (LIR), poniżej przedstawiam informacje.

Odnosnie do stanowisk Walnego Zgromadzenia Lubelskiej Izby Rolniczej z 16 grudnia 2024 r. :

- ✓ **w sprawie zagrożeń w obszarze sektora rolno-spożywczego po akcesji Ukrainy do Unii Europejskiej (UE) i możliwych sposobów redukcji tych zagrożeń.**
- Stopniowo otwierać rynek europejski na import ukraińskich artykułów rolno-spożywczych, jednocześnie stopniowo wdrażając na Ukrainie unijne standardy dotyczące jakości żywności obowiązujące nasze gospodarstwa.

Rekomendacje LIR są realizowane. Polska przekazała do Komisji Europejskiej (KE) szczegółowe postulaty dotyczące negocjacji ws. dalszej liberalizacji handlu między UE a Ukrainą. Naszym zdaniem przyszłe porozumienie z Ukrainą w sprawach handlowych powinno przewidywać stopniowe i działające w obie strony pogłębianie liberalizacji. Niezbędne są także mechanizmy ochronne, gdyby import z Ukrainy zagrażał produkcji w krajach UE. Naszym zasadniczym postulatem jest to, żeby klauzule ochronne można było zastosować do wszystkich towarów rolnych, również tych, których stawki celne zostały już w pełni zliberalizowane wg postanowień Układu.

Kolejnym ważnym postulatem Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi (MRiRW) jest, aby porozumienie z Ukrainą było powiązane z procesem dostosowania przepisów ukraińskich do unijnych standardów i wymogów produkcji rolnej.

- Nie dopuścić do wspierania rolnictwa korporacyjnego dając możliwość rozwoju gospodarstw rodzinnym.

Podzielamy stanowisko LIR. W ukraińskim sektorze rolnym dużą rolę odgrywają agroholdingi, wyspecjalizowane w produkcji i eksporcie zwłaszcza ziaren zbóż i roślin oleistych, ale nie tylko – Ukraina eksportuje również duże ilości produktów sektora drobiowego czy cukru i wyrobów cukierniczych. Te wyzwania powinny zostać należycie uwzględnione w przyszłej Wspólnej Polityce Rolnej i Wspólnej Polityce Handlowej.

W naszej ocenie należy podjąć niezbędne działania, aby dalsze rozszerzanie UE nie skutkowało w obecnych państwach członkowskich, w tym w Polsce, obniżeniem opłacalności produkcji rolnej, depopulacją obszarów wiejskich oraz porzucaniem działalności rolniczej.

- Utrzymać dotychczas dominujący kierunek ukraińskiego eksportu artykułów rolnych poprzez wspieranie eksportu do krajów Bliskiego Wschodu, Afryki i Azji.

Zwracamy uwagę, że decyzje w sprawie kierunków eksportu podejmują przede wszystkim ukraińscy eksporterzy. Jednocześnie obecnie Ukraina wysyła ¾ eksportu zbóż, roślin oleistych i produktów pochodnych przez Morze Czarne. Dzięki temu obciążenie tras logistycznych w państwach UE jest mniejsze.

Kontynuujemy dialog ze stroną ukraińską w celu uregulowania wzajemnych relacji w dziedzinie rolnictwa, w tym wymiany handlowej. W 2024 r. odbyło się kilkanaście spotkań na szczeblu ministrów rolnictwa Polski i Ukrainy, w tym trzy spotkania z udziałem przedstawicieli organizacji branżowych obu krajów. Ostatnie takie spotkanie odbyło się 11 grudnia 2024 r.

- W przypadku destabilizacji polskiego rynku poprzez nadmierny napływ artykułów ukraińskich wprowadzić mechanizmy chroniące nasz rynek.

Od 2022 r. obowiązują autonomiczne preferencje ATM polegające zasadniczo na zawieszeniu ceł w imporcie z Ukrainy. Jest to instrument przejściowy i wygaśnie w czerwcu 2025.

Dzięki naszym staraniom do regulacji ATM wprowadzono w 2024 r. automatyczny mechanizm ochronny na niektóre produkty. Dzięki temu mechanizmowi zostały przez UE

przywrócone do końca 2024 r. cła na niektóre ukraińskie produkty rolne: cukier, jaja, miód, owies, niektóre kasze.

W ramach tego samego mechanizmu od 1 stycznia do 5 czerwca 2025 r. (tj. do wygaśnięcia regulacji ws. ATM) bezcłowy import ww. produktów jest ograniczony do poziomu wprowadzonych przez UE kontyngentów taryfowych. Po ich przekroczeniu obowiązują unijne stawki celne *erga omnes* (stosowane wobec partnerów niepreferencyjnych).

Po 5 czerwca 2025 r. powinny zostać przywrócone zasady handlu zgodne z Układem o stowarzyszeniu UE-Ukraina wobec całego importu rolnego z Ukrainy. Oznaczałoby to przywrócenie bezcłowych kontyngentów taryfowych wynikających z Układu oraz ponowne wprowadzenie unijnych ceł na import z Ukrainy po wyczerpaniu tych kontyngentów.

KE zamierza podjąć rozmowy z Ukrainą na podstawie art. 29 Układu o stowarzyszeniu. Zgodnie z brzmieniem tego artykułu rozmowy mają dotyczyć pogłębienia wzajemnej liberalizacji, tj. zwiększenia zapisanych w Układzie kontyngentów bezcłowych (zarówno po stronie UE, jak i ukraińskiej) oraz dalszej redukcji ceł, które nie zostały jeszcze w pełni zniesione na mocy tej umowy.

W mocy pozostaje krajowy zakaz przywozu z Ukrainy⁽¹⁾ niektórych zbóż i produktów ich przemiału. Obejmuje on: pszenicę, kukurydzę, rzepak, słonecznik, a także mąkę pszenną i pozostałości przemiału zbóż (otręby, śruta i in.) oraz wyłoczyny roślin oleistych (makuchy i in.). Tranzyt przez Polskę produktów objętych zakazem jest realizowany.

✓ **w sprawie podjęcia działań ochronnych dla producentów buraka cukrowego.**

Po okresie historycznie wysokich cen cukru, zarówno na rynku unijnym jak i światowym, ceny cukru wkroczyły w trend spadkowy. Spadki cen cukru przełożą się na ceny buraków kontraktowych. Niemniej jednak należy podkreślić, że ceny oferowane plantatorom za buraki w umowach kontraktacyjnych powinny gwarantować pokrycie kosztów ich produkcji.

Z analiz opracowywanych przez IERiGŻ wynika, że w latach 2023-2024 uprawa buraków cukrowych była uprawą dochodową. Uzyskiwane wyniki z produkcji buraków przekładały się na wzrost zainteresowania tą uprawą. W ostatnich latach, z wyjątkiem roku 2022, w naszym kraju nastąpił wzrost powierzchni uprawy buraków cukrowych. W sezonie 2024/2025 obszar zasiewów buraka cukrowego był rekordowy i wyniósł ok. 280 tys. ha

(+ 5% r/r). Duża powierzchnia zasiewów oraz dobre plony spowodowały, że Polska wyprodukuje rekordową ilość cukru. Według Krajowego Związku Plantatorów Buraka Cukrowego produkcja ta może wynieść nawet 2,7 mln ton, a zatem wzrośnie o ok. 15 % rok do roku. Oznacza to, że w celu zbilansowania rynku eksport cukru z Polski powinien być rekordowy i wynieść ok. 1 mln ton. Podejmowane są działania w celu dalszej rozbudowy infrastruktury transportowej, magazynowej i portowej w celu sprawniejszego eksportu m.in. artykułów rolno-spożywczych z Polski. Mając na uwadze, że ceny cukru na rynku światowym są znacząco niższe od cen cukru w UE, eksport do krajów pozaunijnych pozostaje mocno utrudniony. Dopłaty do eksportu nie są dozwolone zarówno w prawie unijnym, jak i w ramach Światowej Organizacji ds. Handlu.

Plantatorzy buraków cukrowych otrzymują wsparcie związane z produkcją. W 2024 roku wynosiło ono 1253,34 zł na hektar powierzchni obszaru zatwierdzonego do tej płatności. Duży areał zasiewów buraka cukrowego w Polsce powoduje spadek wysokości płatności do ha uprawy buraków.

Środki finansowe na płatności (dopłaty) związane z produkcją, w tym w sektorze buraków cukrowych, to środki pochodzące z pomniejszenia puli środków podstawowego wsparcia dochodów, a więc najbardziej powszechnego instrumentu wsparcia w ramach płatności bezpośrednich.

Na realizację płatności związanych z produkcją Polska może przeznaczyć maksymalnie 15% rocznej puli środków na płatności bezpośrednie (ok. 528 mln EUR w kampanii 2024 r.). Zgodnie z Planem Strategicznym dla Wspólnej Polityki Rolnej na lata 2023-2027 (PS WPR) środki te zostały w całości rozdysponowane pomiędzy 13 sektorów objętych wsparciem.

Zwiększenie puli środków na dany sektor jest możliwe, pod pewnymi warunkami, w drodze przesunięcia części środków z innego sektora (innych sektorów). Takie rozwiązanie zostało zastosowane w odniesieniu do sektora buraków cukrowych. Mianowicie, zarówno w kampanii 2023 r., jak i w kampanii 2024 r., podjęta została decyzja o zwiększeniu puli środków na płatność do buraków cukrowych. Zwiększenie - w porównaniu do puli określonej w PS WPR - wyniosło ok. 4,9 mln EUR w kampanii 2023 r. oraz ok. 6,6 mln EUR w kampanii 2024 r. (dane przyjęte do wyliczenia wysokości stawek). W rezultacie w kampanii 2023 r. stawka tej płatności była równa stawce planowanej z PS WPR (300,75 EUR/ha), natomiast w kampanii 2024 r. stawka była nieco niższa (o ok.

2,6%) od stawki planowanej z PS WPR (przy czym powierzchnia zgłoszona do wsparcia w 2024 r. była wyższa o ok. 12,8 tys. ha od powierzchni z 2023 r.).

Decyzje dotyczące wysokości wsparcia związanego z produkcją w kampanii 2025 r. będą podejmowane na późniejszym etapie - po otrzymaniu z Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa zweryfikowanych danych do określenia stawek płatności za 2025 r. i z uwzględnieniem stawek maksymalnych określonych w PS WPR. W przypadku sektora buraków cukrowych stawka maksymalna wynosi 330,83 EUR/ha.

Jednocześnie należy podkreślić, że rolnicy uprawiający buraki cukrowe mogą korzystać, na zasadach ogólnych, z pozostałych instrumentów wsparcia bezpośredniego, a w szczególności z: podstawowego wsparcia dochodów, płatności redystrybucyjnej, a także płatności w ramach ekoschematów obszarowych.

✓ **w sprawie tzw. „ustawy łańcuchowej”.**

Należy podkreślić, że pomimo szerokiego poparcia społecznego (pod projektem ustawy o zmianie ustawy o ochronie zwierząt oraz zmianie niektórych innych ustaw podpisało się ponad 534 tys. obywateli), MRiRW od początku zwraca uwagę na zagrożenia dla rolnictwa, rybołówstwa oraz jednostek samorządu terytorialnego, wynikające z ewentualnego uchwalenia ustawy w kształcie zaproponowanym przez Komitet Obywatelski. Projekt tej ustawy 27 listopada 2024 r. został skierowany do rozpatrzenia przez sejmową Komisję Nadzwyczajną do spraw Ochrony Zwierząt.

W dniu 10 stycznia 2025 r. Komisja Nadzwyczajna do spraw Ochrony Zwierząt przyjęła wnioski o przeprowadzenie wysłuchania publicznego obywatelskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o ochronie zwierząt oraz zmianie niektórych innych ustaw (druk nr 700). Wysłuchanie publiczne zostało zaplanowane na dzień 30 stycznia 2025 r.

Warto przy tym zaznaczyć, że Komisja Nadzwyczajna do spraw Ochrony Zwierząt skupia w swoim składzie przedstawicieli różnych ugrupowań politycznych, którzy w toku prac tej Komisji będą posiadać realny wpływ na ostateczny kształt uchwalanych przepisów w kontekście oczekiwań i postulatów prezentowanych przez rolników.

Do MRiRW napływają liczne sygnały, w tym interpelacje poselskie, poddające w wątpliwość zamieszczone w nim propozycje (np. przesadne wymagania dla kojców, zakaz zabezpieczeń przeciw ptakom na budynkach, zakaz sprzedaży żywych ryb, nałożenie na schroniska nowych, trudnych do spełnienia obowiązków związanych z budową kojców o nowych powierzchniach, obowiązkowa kastracja psów i kotów czy obciążenie gmin

kosztami zapewnienia całodobowej opieki weterynaryjnej). Podobne wątpliwości wyrażają wskazane wyżej Instytuty Naukowe m.in. Instytut Zootechniki PIB oraz Instytut Technologiczno-Przyrodniczy PIB.

Wśród najważniejszych zagrożeń, które mogą zaistnieć po wprowadzeniu ustawy w obecnym kształcie, należy wymienić:

1. Zakaz stosowania urządzeń zmuszających zwierzę do określonego zachowania, co w praktyce jest równoznaczne również z zakazem stosowania urządzeń unieruchamiających zwierzęta. Może to utrudniać utrzymywanie, obsługę i bezpieczne dla zwierząt gospodarskich wykonywanie zabiegów weterynaryjnych, zootechnicznych i pielęgnacyjnych.
2. Zakaz oddziaływania na zwierzę impulsem elektrycznym (za wyjątkiem czynności związanych z transportem i ubojem), co w praktyce eliminuje stosowanie pastuchów elektrycznych, które obecnie nie są uznawane za okrutną metodę w chowie lub hodowli zwierząt.
3. Projektowane przepisy wprowadzają zakaz sprzedaży żywych ryb, mogą uniemożliwić uprawianie sportów konnych czy szkolenie i korzystanie z pomocy zwierząt służbowych, w tym psów asystujących.
4. W proponowanym kształcie ustawy wprowadza się obowiązkową kastrację całej populacji psów i kotów (z wyjątkiem zwierząt utrzymywanych w celach hodowlanych), co w opinii Komitetu Nauk Weterynaryjnych i Biologii Rozrodu Polskiej Akademii Nauk jest sprzeczne z obecnym stanem wiedzy i wytycznymi światowych organizacji zajmujących się medycyną psów i kotów (m. in. World Small Animal Veterinary Association). Kastracja, jako poważna ingerencja chirurgiczna, powoduje istotne okaleczenie zwierzęcia oraz jego zmiany psychiczne, co jest zaprzeczeniem dla działań ochrony zwierząt i utrzymania ich dobrostanu.
5. Ustawa nakłada na jednostki samorządu terytorialnego dodatkowe obciążenia finansowe i organizacyjne, a schroniska dla zwierząt obarcza nowymi, trudnymi do spełnienia obowiązkami (nowe powierzchnie kojców, przepisy dotyczące jakości karmy, etc.). Szczególne zaniepokojenie budzi fakt, że ustawa znacznie zwiększa uprawnienia organizacji, których statutowym celem jest ochrona zwierząt. Po sądowym orzeczeniu o winie organizacje mają otrzymywać od sprawcy finansowe gratyfikacje za ujawnione przestępstwa (np. za znęcanie się nad zwierzęciem). Tak rozszerzone uprawnienia rodzą podejrzenia możliwych nadużyć i braku bezstronności tych organizacji.

MRiRW oczekuje, że w toku dalszych prac parlamentarnych wszystkie wątpliwości znajdują właściwe rozwiązania, a kontrowersyjne przepisy ustawy o ochronie zwierząt zyskają nowe i adekwatne do nazwy dokumentu brzmienie.

Odnosnie do stanowisk Zarządu Lubelskiej Izby Rolniczej z 29 października 2024 r.:

- ✓ **w sprawie konieczności wprowadzenia ustawowego obowiązku jawnego wykonywania analiz jakości zbóż oraz innych płodów rolnych w podmiotach skupujących.**

W każdym województwie w Polsce jest wiele finansowanych z budżetu państwa laboratoriów umiejscowionych w strukturach poszczególnych inspekcji, ale także np. w strukturach instytutów naukowo-badawczych, stacji chemiczno-rolniczych, wyższych uczelni. Funkcjonujące w strukturach Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych, Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa, Państwowej Inspekcji Sanitarnej, Inspekcji Weterynaryjnej jednostki odpowiadają za urzędową kontrolę artykułów rolno-spożywczych.

Oznacza to, że rolnicy oraz inni producenci prowadzący działalność na rynku rolno-spożywczym mają możliwość skorzystania z procedury dobrowolnej, odpłatnej oceny jakości sprzedawanych przez siebie produktów. Ocena jakości handlowej artykułu rolno-spożywczego może być przeprowadzona w laboratoriach danej Inspekcji (w zakresie ustawowo określonych kompetencji) albo w innych laboratoriach posiadających akredytację. Dla przykładu na podstawie przepisów ustawy o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych Inspekcja Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych na zbadane artykuły wystawia świadectwo jakości handlowej, które potwierdza cechy jakościowe artykułu i może być przedstawione kontrahentom.

Kwestionowanie parametrów jakościowych, które zostały określone w laboratoriach należących do podmiotów skupowych można zakwalifikować jako spór cywilnoprawny pomiędzy stronami umowy handlowej. Aby zapewnić rolnikom większe bezpieczeństwo w relacjach handlowych z podmiotami prowadzącymi działalność w zakresie skupu płodów rolnych, ustawą o organizacji niektórych rynków rolnych⁽²⁾ wprowadzono obowiązek zawarcia pisemnej umowy pomiędzy producentem produktów rolnych a pierwszym nabywcą. Wprowadzone przepisy ułatwiają możliwość egzekwowania swoich praw w momencie sporu z odbiorcą, gdyż pisemna umowa spełnia rolę dowodu i zabezpiecza interesy stron, wskazując ich prawa oraz obowiązki.

Umowy na dostawy produktów rolnych są pomiędzy stronami swobodnie negocjowane, a przepisy wskazują tylko obowiązkowe elementy w umowie. Nie zakazują natomiast stronom zawarcia również innych zapisów, które mają zasadniczy wpływ na sposób realizacji i rozliczenie umowy.

Dla zabezpieczenia interesów zarówno dostawcy, jak i odbiorcy, w umowie powinny znaleźć się zapisy dotyczące wymagań co do jakości handlowej dostarczanych produktów rolnych, ustalonych metod badań surowca, sposobu pobierania próbek, czy sposobu określenia ceny, gdy produkt nie spełnia wymagań wynikających z umowy. Niemniej jednak z dotychczasowych kontroli przeprowadzonych przez Krajowy Ośrodek Wsparcia Rolnictwa (organ odpowiedzialny za kontrolę realizacji obowiązku zawarcia pisemnej umowy) wynika, że takie dodatkowe klauzule nie są wprowadzane do treści umów dostaw.

W związku z powyższym resort rolnictwa rozważa możliwość wprowadzenia dodatkowego obligatoryjnego elementu umowy na dostawę, dotyczącego sposobu oznaczania jakości i postępowania w sytuacjach kwestionowania parametrów jakościowych produktów rolnych stwierdzonych przez nabywcę.

✓ **w sprawie dopuszczenia stosowania szczepionek przeciwko chorobie niebieskiego języka w Polsce.**

Dostępne są aktualnie 4 komercyjne szczepionki przeciwko chorobie niebieskiego języka (serotyp 3), niemniej jednak żadna z nich nie posiada dopuszczenia do obrotu na poziomie UE. Państwa członkowskie, gdzie szczepionki są stosowane, korzystają zazwyczaj z rozwiązań przewidzianych w art. 110 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/6 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie weterynaryjnych produktów leczniczych i uchylające dyrektywę 2001/82/WE⁽³⁾.

W przypadku konieczności zastosowania produktów leczniczych niedopuszczonych do obrotu na terenie Polski zgodnie z zasadami, o których mowa powyżej, stosuje art. 4 ust. 8 ustawy Prawo farmaceutyczne⁽⁴⁾, zgodnie z którym minister właściwy do spraw zdrowia (w odniesieniu do produktów leczniczych weterynaryjnych na wniosek ministra właściwego do spraw rolnictwa) może w przypadku kłęski żywiołowej bądź też innego zagrożenia życia lub zdrowia ludzi albo życia lub zdrowia zwierząt dopuścić do obrotu na czas określony produkty lecznicze nieposiadające pozwolenia.

Podstawą sprowadzenia w przypadku weterynaryjnego produktu leczniczego w drodze tzw. importu docelowego jest zapotrzebowanie wystawione przez lekarza weterynarii prowadzącego działalność lekarsko - weterynaryjną w ramach zakładu leczniczego dla zwierząt, którego zasadność wystawienia została potwierdzona przez eksperta specjalizującego się w danej dziedzinie medycyny weterynaryjnej. W przypadku, jeśli dany produkt leczniczy kwalifikuje się do sprowadzenia go do Polski w ramach importu docelowego, w celu realizacji tej procedury, należy złożyć:

- wniosek zawierający informacje o leczonym zwierzęciu (gatunek, wiek, płeć), podstawowe dane adresowe właściciela, informacje o sprowadzanym produkcie (nazwa produktu, nazwa powszechnie używana, substancja czynna, postać, moc, dawka, ilość, dawkowanie oraz okres stosowania), dane posiadacza pozwolenia na dystrybucję hurtową weterynaryjnych produktów leczniczych za pośrednictwem, którego lek będzie sprowadzany, uzasadnienie dla sprowadzenia produktu leczniczego niedopuszczonego do obrotu w Polsce dla wskazanego we wniosku zwierzęcia;
- zapotrzebowanie (można wykorzystać jako wzór załącznik nr 1 do obowiązującego rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 21 marca 2012 r. w sprawie sprowadzania z zagranicy produktów leczniczych niezbędnych dla ratowania życia lub zdrowia pacjenta dopuszczonych do obrotu bez konieczności uzyskania pozwolenia);
- opinię naukową eksperta specjalizującego się w danej dziedzinie medycyny weterynaryjnej.

W przypadku spełnienia wszystkich wymagań formalnych oraz po analizie korzyści do ryzyka zastosowania danego weterynaryjnego produktu leczniczego, wniosek zostaje przekazany do Ministra Zdrowia o wyrażenie zgody na czasowe dopuszczenie do obrotu danego produktu leczniczego weterynaryjnego.

Jak wynika z informacji zgromadzonych na poziomie Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi, dostępne szczepionki przeciwko chorobie niebieskiego języka (serotyp 3) przeznaczone są do stosowania u bydła i owiec. Odporność przeciwko chorobie pojawia się pomiędzy 21 a 28 dniem po szczepieniu podstawowym. U owiec producenci zalecają podanie jednej dawki szczepionki, a u bydła rekomendowane jest podanie dwóch dawek w odstępie 3 tygodni. Długość trwania skutecznej odporności poszczepiennej nie jest aktualnie znana. Szczepionki nie zapobiegają zakażeniu wirusem tej choroby i nie

powstrzymują jej rozprzestrzeniania się, ale zgodnie z deklaracją producentów, a także informacjami z państw członkowskich UE, gdzie takie szczepionki były stosowane, zmniejszają zdolność wirusa do namnażania się oraz nasilenie objawów klinicznych choroby.

Zgodnie z informacjami pozyskanymi od Głównego Lekarza Weterynarii, szczepienie przeciwko chorobie niebieskiego języka może mieć wpływ na eksport zwierząt do krajów trzecich. W porozumieniach międzynarodowych kraje trzecie wymagają spełnienia różnych wymagań w tym zakresie, począwszy od zakazu eksportu zwierząt zaszczepionych, poprzez spełnienie dodatkowych warunków w przypadku, gdy wysyłane są zwierzęta zaszczepione w postaci np. izolacji zwierząt, badania metodą PCR czy realizacji szczepienia na co najmniej 60 dni a nawet 24 miesiące przed wysyłką.

Reasumując, podejmując ewentualną decyzję o szczepieniu stada przeciwko chorobie niebieskiego języka warto uwzględnić ww. uwarunkowania oraz skonsultować się z lekarzem weterynarii, który opiekuje się zwierzętami, jak również zasięgnąć informacji u właściwego terytorialnie powiatowego lekarza weterynarii.

✓ **w sprawie legalizacji urządzeń wodnych.**

Informuję, że Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi nie jest bezpośrednio odpowiedzialny za gospodarkę wodną, nie ma więc bezpośrednich kompetencji do wprowadzania odgórnych zwolnień z opłaty legalizacyjnej za urządzenia wodne.

Zgodnie z art. 190 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne⁽⁵⁾, opłaty legalizacyjne za urządzenia wodne mogą pobierać organy właściwe do wydania decyzji legalizacyjnej, tj. np. właściwe organy Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie. Opłaty te stanowią dochód własny Wód Polskich. Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie, podlega pod nadzór Ministra Infrastruktury (MI), jako właściwego w sprawach gospodarki wodnej.

Ustawa - Prawo wodne w obecnym brzmieniu nie przewiduje możliwości odgórnego zwolnienia z opłat legalizacyjnych za urządzenia wodne.

Postulowane przez LIR zmiany wymagają zmiany przepisów ustawy⁽⁵⁾, jednak przygotowanie tych zmian leży w kompetencji innego resortu.

Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi, mając na uwadze obecną, trudną sytuację w rolnictwie, spowodowaną corocznym występowaniem suszy, skutkującej obniżeniem wolumenu

produkcji rolnej oraz wspierając prowadzenie działań retencyjnych na terenach rolniczych, popiera zasadność zniesienia opłaty legalizacyjnej do końca grudnia 2025 r. w przypadku urządzeń wodnych - służących retencji, nawodnieniom rolniczym i poprawie warunków wodno-glebowych na terenach wiejskich, dlatego postulat LIR zostanie przekazany do MI, z prośbą o nadanie biegu sprawie.

Z wyrazami szacunku

z up. Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi
Adam Nowak
Podsekretarz Stanu
/podpisano elektronicznie/

Podstawa prawna:

- (1) Rozporządzenie Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 15 września 2023 r. w sprawie zakazu przywozu z Ukrainy produktów rolnych (Dz.U. 2023 poz. 1898).
- (2) Dz.U. z 2023 r. poz. 1502.
- (3) Dz.U.U.E.L.2019.4.43
- (4) Dz. U. z 2024 r. poz. 686.
- (5) Dz. U. z 2024 r., poz. 1087, z późn. zm.

Klauzula informacyjna o zasadach przetwarzania Państwa/Pani/Pana danych osobowych dostępna jest pod adresem:
www.gov.pl/rolnictwo/polityka-przetwarzania-danych-osobowych